

‘Ο Κόντες κί’ ό Σιμόπουλος μ’ όψεις πολεμικάς
οίχθουν γιá χάρι τής Λαμπρής ύλας έκρηκτικάς.

Θάμβος συνεγχε τήν Βουλήν, κατάπληξις και τρόμος,
κί’ όπόταν τών έκρηκτικών συνεζήτετ’ ό νόμος
έκρήξις έξερράγησαν εις κοχλάζόντων στήθη,
κί’ ό μακκρίτης πόλεμος έξαίφνης άνεστήθη,
και πάντες ένθυμήθησαν τήν νικηφόρον πάλην...
ένδόξως γάρ δεδοξάσεται τό κράτος τής και πάλιν.

‘Ηλάξαζαν τά σύμπαντα, κί’ όταν ό Λαπαθιώτης
άνόλισε τόν πόλεμον αυτόν έμπειρικάς,
τίτ’ έκραξε περιχαρής ό κάθε πατριώτης:
χαρήτε κί’ ένικήθημεν έπιστημονικάς.

Πεσαν μακτίαν μέριμναν δευτε και νύν αφήσωμεν
κί’ εις έπιστήμης πόλεμον και πάλιν έντρονήσωμεν.
‘Ενθυμηθώμεν άστακούς και γήνας και παπάκια
και τεντ’ερέδες τρέχοντας νά ‘βρούνε τά καπάκια,
κί’ όμνήσωμεν τήν ήτταν μας ώς έπιστήμην μόνον,
ένδόξως γάρ δεδοξάσεται με δρόμους Μακρathώνων.

Γεραίρομεν τόν πόλεμον, ποι πάλιν άνορθούται
μ’ έκείνους τούς άγώνας,
τούτων’οίπαίδες ψάλλετε, λαός ύπερφούτε
και νύν και’ στούς αιώνας.

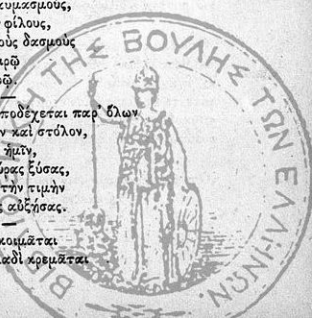
**Νά κί’ έπίνικεια
κί’ άπολυτικά.**

Σήμερον λοιπόν τιμάται με τιμάς παρ’ όλων ίσας
ό πυρίτιδας άκάπνου μονοπόλιον ποιήσας.
Σήμερον άκούει πάλιν ύμνους νίκης κί’ ώσανά
μοναχός του και μετ’ άλλων
ό πληρώσας τής ‘Αμύνης τά Ταμεια τά κενά
με φωνάς μεστάς μετάλλων.

Σήμερον ύμνεύεται πάλιν ό με νίκας επαλλήλους
προσεκλήσας θευμασμούς,
ό σιτίσας φίλων φίλους,
και τού σίτου τούς δασμούς
άποσύρας έν καιρή
σιτοδείας πονηρή.

Σήμερον χρυσούς στεφάνους άποδέγεται παρ’ όλων
ό ποιών στρατόν και στόλον,
ό λαών ειρήν’ ήμιν,
ό πολλών φαγούρας ύσας,
κί’ άμειλίκτης τήν τιμήν
τής μεταλλικής αβήσας.

Σήμερον γλυκουμάται
κί’ εις έλγας κλειδί κρημάται

ὁ κ' ἐπάνω πυριτίδων τὸ Ρωμαίικο κρεμάσας
καὶ τὴν μέλλουσαν κρεμάλαν τῶν βαρβάρων ἐτοιμάσας.

Σήμερον ὀγκοῦται λάμπων ὁ νομοσχεδίων ὄγκους
μὲ βαρετὴ ἐξάρτας φθόγγους,
ὁ μὴ τρέμων εἰς τὸν κρότον
ριπτομένων βαρελότων,

ὁ μεγάλας τρακατρούκας τοῦ Λαζάρου τὴν ἐσπέραν
πρὸς τοὺς φίλους τοῦ μοιράσας,
κ' εἰς ἀνάγνωσιν δευτέραν
τὰς ἐκρηκτικὰς περάσας.

Οὕτως στέκεται ξιφῆρης μ'πρὸς 'στοῦ κωνοῦ τὴν μπουκά,
καὶ πολλοὶ τῶν βουλευτῶν
ἀνακράζουσι πρὸς αὐτόν:
χαῖρε, Κόντε Τρακατρούκα.

Τοῦτον τώρα κ' ὁ Ρωμῶνος
συναδῷ ὑπερηφάνως,
καὶ κυττάζει τὸν Σαρσάφω μὲ χρυσοῦ μονόκλ 'στὸ μάτι,
κ' ὄλοι βλέπουν τέλος πάντων ἕναν ἄνδρα διπλωμάτη,
πούγει κέφι, θάρρος, οἰστρο,
καὶ δὲν κάνει χωρατά,
κ' ὄλοι λένε 'στὸν Μνίστρο:
χαῖρε, δούλων Λυρωτά.

'Ανυμνοῦμεν καὶ τὸν 'Αθω, πρῶτον ἄνδρα τῶν ἀλιμιων,
ἄκκνον κ' αὐτὸς κρατεῖ,
τοῦ χωρὶς κηπουρὸς κροτεῖ,
κ' ὁ Πρωθυπουργὸς τὸν ἔχει δεξιὰ κ' ἐξ εὐωνύμων,
ὡς ὁ θεὸς 'Ιακώβ εἶγε τὸν Βενιαμίν...
ἀλληλοῦσα κ' ἀμὴν.

'Υμνηθῆτω ζωηρῶς
μὲ τοὺς ἄνδρας τοῦ πυρὸς
κ' ὁ Κυθῆριος ὁ Στάσης, στύλος τῶν γραμμῶν μόνος,
ὁ δασκάλους μεταθέτων κ' ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος.

Αἶνον εὐφροῦν δευτέρου τῶν πρώτων γλυκετέρου.

'Ω θαῦμα ξένον ἀληθῶς!... τὸν πρῶτον Κερκυρατὸν,
τὸν ἄνδρα τῶν ὄρατων,
τὸ καύχημα τῶν εὐγενῶν,
τὸν Κόντε τὸν ἀληθινόν,
τὸν συνακαστρεφόμενον ἀβρῶς μὲ ποδογούρας,
τὸν εὐφροῦν ἢ Σύγκλητος ἐκείνη τῶν Ρωμαίων,
κ' ἔδωσαν 'στὸν Σιμόπουλον βροντοῦδεις ὕδραργύρους
ἵνα συντρίψῃ δι' αὐτῶν τὰ σκευῶν κεραμῆων.

'Οπόταν κ' ὁ Σιμόπουλος πολέμαρχος ἐφάνη
καὶ θρυαλλίδας ἵναπτε κ' ἔβαζε πυροφάνι,
κ' ἔταν ἠκούσθη κ' ἐξ αὐτοῦ βροῦς κροτίδων βρόντος,
τότε τὸ Βουλευτήριον ἐξέμνησε δεινῶς
συγκυβερνήτην ἄξιον τῆς σάπρας τῆς φελοῦκας,
ἐνδοξῶς γὰρ δεδούξασται κ' αὐτὸς ὁ Τρακατρούκας.

'Οπόταν εἰς ἀνάγνωσιν δευτέραν ἐψηρήσθη
κ' ἔκεινο τῶν ἐκρηκτικῶν,
πανόκεια τῶν πανικῶν,

τότε καὶ τὸ πολυέθρον με βρόντους ἀφυπνίσθη,
κ' ἠγήθη κρότον τοῖς ὤσι,
καὶ μπάμ ἐγὼ καὶ μπουμ ἐσύ.

Καὶ σάλπιγγες ἠκούσθησαν νὰ παίζουσι τραῦμα ταραμά,
κ' ἐβρόντα μπαταρία,
καὶ τόση μαγγαρία
μὲ βαρελότα 'τρώμαζε καὶ τάλουα τοῦ τραῦμα.

Διὸ καὶ τὸν 'Ανάγγυρον,
τὸν βροντερόν ὑδράγγυρον,
κ' ἡμεῖς ὡσεὶ νεάνιδες ἠμνησόμεν εἰκότως,
ἐνδοξῶς γὰρ δεδούξασται κ' αὐτὸς ὁ Βαρελότος.

Βλέπων παντοῦ πυριτίδος καὶ μύδρων ἐργοστάσια
κ' ἐφεδρεῶν γυμνάσια
ἐν πληρεστάτ' εἰρήνῃ,
κ' ὁ Θεοδώρης ἐθρήνη,
φορέσας σάκκον τρίχινον καὶ τὴν φλακίαν κείρας...
ἐνδοξῶς γὰρ δεδούξασται τὸ εὐρε τῆς Κερκυράς.

Τάδε Κοροφιάτης ὀμιλεῖ κροτοῦντος καὶ τοῦ Φασουλιᾶ.

Λαὸς μου, βλέπε... πορφυρὰ μ' ἐνέδυσαν ἱμάτια,
πολλάκις δὲ μὲς 'στῆς Βουλῆς ἐκεῖνε τὰ διαμάτια
μὲ τὸν Ζαμπην ἐφαγα κ' ἐγὼ τὸν ἐπιούσιον,
καὶ χάριν τῶν ἀπαρτίων
ὑπέστην ὀλονικτιῶν
μαρτύριον ἐκούσιον.

'Ἐμίσησε με δωρεὰν κ' ἔκεινος ὁ Βουδούρης,
κ' αὐτὸς ὁ Ρούφος τῶν Πατρῶν, οὐ μὴν κ' ὁ Μπουκουόρης.
'Ἐμίσησάν με δωρεὰν οἱ πάλοι τὴν ἑλικίαν
γερκίροντες εἰς τὴν Βουλὴν,
καὶ 'στὴν λεπτήν μου κεφαλήν
κράνος ἐπέθηκαν βαρὺ καὶ περικεφαλίαν.

'Ἐδωκαν καὶ 'στὴν χεῖρα μου πυριτίδας ἀκάπνου
ἵνα μ' ἐκείνας πᾶς ἐγθρὸς ἀπλοῦτ' ἐμπρὸς μὲς ἀπνους,
διεμερίσαντο δ' αὐτοῖς παντοειδῆ ρουσέττια,
κ' ἔβαλον κληρὸν ἐπ' αὐτῶν,
κ' ἀπῆλθεν ἕκαστος κροτῶν
'στὰ πέντε Βιλαίττια.

'Ἐβῆσαν τὰ Κεϊμηλία, ποιήματα περιφρῶμα
τοῦ πασιγνώστου ποιητοῦ,
Πολέμη τοῦ περικλυτοῦ,
ἀληθινὸν τοῦ πνευμάτος καὶ τῆς ψυχῆς ἐντρυφήμα.
Κάλλος ιδέας μουσικῶν καὶ λαξευμένους στίχους...
κ' ὁ Φασουλιᾶς τὰ συνίστη πρὸς ἄλους βλοψύχους.

Τῆς Βλαδιενοῦ τῆς 'Ανας τί θαυμάσια καπέλα,
μία τζόγχα, μία τρέλλα.
Μία τέτοια καπελοῦ
δὲν εὑρίσκειται κ' ἄλλου.

Κ' ἀπὸ τὸ Παλάτι πᾶνε 'στὸ Κατάστημά της μέσα
κ' εἰς ἐκεῖνο παραγγέλλει μία κ' ἄλλη Πριγκηπέσσα.
Μητροπόλεως ὁδὸς εἶναι τὸ Κατάστημά της
καὶ 'στὸν κόσμον τοῦ συμμοῦ δοξασμένον τ'νομά της.